

Úvodní slovo ...

Nápad uspořádat v naší škole výstavu rybích trofejí a preparovaných ryb vznikl na sklonku minulého roku.

Původním záměrem bylo uspořádat na konci ledna jednodenní akci hlavně pro děti z Vodňan a nejbližšího okolí a ukázat jim nejen vystavené exponáty, ale také školu jako takovou. Je totiž skutečností, že rybářská škola je sice známá po celé republice, ale mnoho dětí z Vodňan v ní bohužel ještě nikdy nebylo!

Druhým důvodem, proč chceme pořádat podobné akce, je skutečnost, že postupně ubývá dětí, které se věnují rybařině a mají zájem o přírodu. Ze statistik rybářských svazů jasně vyplývá pokles dětí v rybářských kroužcích (konkurence virtuálního světa u počítače je skutečně velmi silná). Z tohoto pohledu si myslím, že snaha popularizovat nejen rybářství, ale vše, co se týká biologie vodních organismů, je tak trochu naší povinností.

Jak celá akce nakonec dopadla, se dočtete uvnitř tohoto vydání Rybovin.

Karel Dubský

Z obsahu...

Stalo se - stane se	strana 2
Z pera našich studentů	strana 3
Velká rybí výstava	strana 4
Naše nová paní vychovatelka	strana 6
Z rybiho světa	strana 7

VÝSTAVA

STALO SE ...

Účast školy na výstavách For Fishing v Praze a Rybaření 2011 v Brně

Na přelomu února a března se naše škola zúčastnila dvou výše uvedených výstav. Expozice byly zaměřené na vše, co souvisí se sportovním rybářstvím. V obou případech jsme měli na výstavě vlastní stánek. V Praze jsme navíc v rámci doprovodného programu předváděli (cca 4x denně) ukázky filetování živých kaprů – čili propagovali „kapra bez kostí“. Tyto ukázky poutaly značnou pozornost veřejnosti. Jsme rádi, že tímto způsobem můžeme přispět k propagaci konzumace našich sladkovodních ryb. Podle ohlasu účastníků obou výstav se výstava For Fishing stává v očích veřejnosti tou zajímavější z obou akcí, hlavně díky pestřejší nabídce vystavovatelů a zajímavému doprovodnému programu. Ale za návštěvu stojí rozhodně obě.

STANE SE ...

Naše škola pořádá mezinárodní soutěž

Ve dnech 27. – 29. dubna 2011 se Střední rybářská škola stane pořadatelem již 9. ročníku Mezinárodní soutěže rybářských škol a učilišť ve znalostech a dovednostech z oblasti rybářství. Pozváno je celkem pět škol: dvě ze Slovenska a dále školy z Třeboně a Bzence. Hlavním soutěžním dnem bude čtvrtek 28. dubna. Soutěžit se bude celkem v sedmi disciplínách – vědomostním testu, výpočtu, poznávání ryb, poznávání vodních ptáků, jízdě lodí s tyčkou, házení vrhací sítě na terč a lovu ryb udicí na plavanou. Zvláště odpolední program zakončený rybářskými závody na školním revíru Blanice 3 bude atraktivní a jistě jej navštíví většina našich studentů. Naše družstvo složené ze studentů 2. a 3. ročníku se v těchto dnech začalo na soutěž připravovat. V příštím vydání Rybovin budeme referovat o výsledcích a průběhu soutěže.

Z PERA NAŠICH STUDENTŮ

Dubová truhla

Bydlím v malebné vesničce jménem Hořice. Je to moc krásná víska na kraji Vysočiny. A příběh, který Vám chci vyprávět, se opravdu stal.

Probudím se do jasného dne, slyším, jak ptáci za mým oknem tiše švitoří, jak meluzína hučí komínem, jako by říkala: „Vstávej.“ Tak jsem opravdu vstal, nasnídal se, oblékl si pracovní oblečení, skočil s taškou do našeho favorita, nastartoval stádo rozzuřených koní, no spíše stádečko, a vyrazil s taškou do dílny. V dílně už byl děda, seděl na svém místě u kamen a podřimoval, dalo by říct, že usnul jako poleno. Ale jak jsme přišli, hned vyskočil a povídá: „Já nespál, jenom přemýšlím.“ Po chvílce povídá taťka: „Skoč nahoru do garáže a přines tu starou truhlu.“

Šel jsem pro tu „Nádheru“. Sice nevypadala špatně, ale hned na druhý pohled jsem věděl, co mě čeká. Hold jsem nejmladší dělník, tak si práci nemohu vybírat. Přinesl jsem truhlu do dílny. Byla dubová, a tak jsem se doce-la pronesl. Taťka ji okoukl a pronesl: „Lukáši, udělej nové nohy, zakytuj bok a vysprav to šufle.“ A tak jsem se do toho pustil. Za vyrobené nohy jsem dostal vyhubováno, že je to ohryzané jako od psa. Tak jsem nohy obrousil a hned vypadaly lépe. „Dej se do toho šuflete,“ povídal taťka. Vyšrouboval jsem čílko, abych si mohl podle něho udělat nové. Když v tom jsem uviděl, že šufle má dvojité dno. Vyndal jsem šufle a pořádně si ho prohlédl. Sáhl jsem pro dláto. Uviděl jsem obálku, snažil jsem se ji vytáhnout. Držela se zuby, nehty a nechtěla jít ke mně. Nakonec si dala říct a já ji vytáhl. Hned jsem svolal dědu a taťku, ať se na ni jdou podívat. Opatrně jsem otevřel obálku. Cítil jsem, jako by byla plná peněz. A také ano, samé pětistícovky!!! Když v tom... „Lukáši, vstávej, jde se do školy!“ Nemohl jsem tomu uvěřit. Žádná truhla, žádné peníze, pouze já v posteli.

Celý našťvaný jdu na snídani, už není tak hezky jako ve snu, jen hustá mlha. Hned jsem se zeptal taťky, jestli nemáme nějakou truhlu, kterou by chtěl někdo opravit. A prý ne. Tak zase nic. Pořád jsem ten chudý student, který si se svým platem šedesát minut na hodinu nemůže moc vyskakovat.

L. Vacek

NÁZOR

Jsme dostatečně asertivní?

Dokážeme si vůbec prosadit svůj názor? Někdy mi připadá, že se lidé chovají jako stádo zvířat, které jde bezhlavě za jedním vůdcem, který se nebál a řekl, co si myslí.

Kde bychom byli, kdyby ne-bylo takových lidí, jako byl třeba Galileo Galilei. Ten se nebál prosadit si svůj názor. I když se mu všichni vysmáli. Jan Hus za svou pravdu položil i život. Máme i v naší době takové veli-kány?

Možná ano, ale svou vzácnou schopnost prosadit si své zneužívají jen pro svůj prospěch. A když se najde někdo ještě odvážnější a vysloví svůj nesouhlas, tak je prostě zničen. Proč tedy prosazovat a obhajovat své názory? Lepší je přece sklopit hlavu a jít s ostatními...

O. Bárta

ÚVAHA

Kdy se cítím šťastný?

Zvoní. Poslední hodina ve škole, hurá domů. Po nekonečné cestě autobusem se ocitám doma. Hodím tašku s učením do kouta a únavou padám na postel. Konečně se zbavuju veškerého stresu a povinností, které se okolo nás šíří jako černá tma. Zavřu oči a zamyslím se. Napadá mě otázka: „Kdy se cítím šťastný?“

Své myšlenky prohlubuji dál analýze a napadá mě mnoho dalších otázek, které shrnu pod jednu. Je možné se v dnešní době cítit šťastný? Jistě že ano! Jen si tu příležitost musíme umět najít. Jedno známé české přísloví říká, že štěstí si za peníze nekoupíme. A má skutečně pravdu. Proč si ho kupovat, když nám k němu mnohdy stačí tak málo. To si však uvědomuje jen málo kdo. Mnozí často hledají pocit štěstí a uspokojení v majetku a penězích.

Náhle mé myšlenky ubírám jiným směrem a uvědomuji si, že peníze a majetek není vše. Kdy se tedy cítím šťastný? Ihned se mi před očima promítne příběh z minulé soboty. Sedím na zahrádce, slunce ještě příjemně hřeje, je nádherný podzim. Přede mnou si hraje má přítelkyně s mou sestřenicí. Zadívám se na ně a pousměji se. Zahřeje mě na dušičce. Oslovuje mě pocit štěstí. Nalézám odpověď na předchozí otázku. Ke štěstí mi stačí pouhopouhý pocit. Taková maličkost, znamenající tak mnoho.

Pomalou otevírám oči a procítám. Ještě jednou mě napadá úvodní otázka: „Kdy se cítím šťastný?“ Snad když mě zalije příjemný pocit, pocit blaha z obyčejných věcí a každodenních zážitků...

O. Zeman

VELKÁ RYBÍ VÝSTAVA

Výstava rybích trofejí a preparovaných ryb

Výstava rybích trofejí a preparovaných ryb trvala od 28. ledna do 25. února 2011. Důvodem pro její prodloužení byl nad očekávání velký zájem veřejnosti. Hned první den školu navštívilo na 400 dětí hlavně ze základních škol z Vodňan, ale i z Protivína, Písku, Strakonice, Bavorova, Českých Budějovic a řady dalších míst. V dalším období využilo možnost vidět tuto expozici mnoho dalších návštěvníků, často i ze vzdálených koutů naší republiky. Jako perličku je možné uvést, že výstavu navštívilo také několik zahraničních hostů, školy ze Slovenska, Holandska či dokonce Izraele. Celkový počet návštěvníků činil 630. O výstavě vyšla řada tiskových zpráv i článků v rybářských internetových serverech.

Většinu preparovaných ryb zapůjčil škole pan Ing. Josef Nováček, který je jako preparátor ryb velmi uznáván. V naší škole působil mnoho let jako odborný učitel a je možné jej označit za průkopníka preparací ryb u nás. Dnes jde v jeho krocích mnoho následovatelů, včetně absolventů naší školy. Dalším vystavovatelem byl autor obrázků s rybářskou tematikou pan Jiří Vinklát, absolvent rybářské školy. Oběma patří poděkování za zapůjčení exponátů.

Vhodným doplněním výstavy byla část věnovaná vývoji rybářského náčiní a ukázka modelů rybníčních zařízení. Děti zaujalo poznávání ryb na interaktivní tabuli, ukázky bezobratlých organismů pod mikroskopem a hlavně živé ryby v akvarijních síních. Dík patří všem organizátorům i žákům školy za obětavost při zajištění expozice a provádění návštěv.

Karel Dubský

lřika obecná
(Esoa lucius)

VELKÁ RYBÍ VÝSTAVA

ZE SPORTU

V pondělí 6. prosince se uskutečnil vánoční turnaj v „páče“ a v BENCH-PRESSU, pořádaný čtvrtým ročníkem SRŠ. Jako hosté byli pozváni mistr světa v BENCH-PRESSU pan Tomáš Veselý, který dohlížel na místní borce. Dalším z pozvaných byl majitel FIT-CENTRA Vodňany pan Jožin Uhrák, který pomohl zasponzorovat tuto akci. Celkovým vítězem v BENCH-PRESSU se stal student třetího ročníku Jan Kovář, který zvedl 117,5kg, což je při jeho váze slušný výkon. V páče zvítězil student čtvrtého ročníku Ivo Jedlička. Po soutěži následovalo přátelské posezení, při kterém nám Tomáš Veselý ukázal medaile z mistrovství světa.

M. Machynek

Zpovídáme naši novou paní vychovatelku

Milenu Ráčkovou

Proč jste si vybrala tuto práci?

Vždycky mě zajímala práce s mladými lidmi, protože mě baví pracovat s mládeží.

Jaký vztah máte k rybářské škole?

Jelikož jsem se narodila ve Vodňanech a vyrůstala tady, tak se můžu chlubit, že tady je taková škola. Jsem hrdá, že zde můžu pracovat.

Jak vám vyhovuje práce vychovatele?

Vyhovuje, protože se pořád tady něco děje. Každá práce má své minus, ale i plus.

Co děláte ve volném čase?

Volného času moc nemám, ale mám ráda sport. Přes 20 let jsem dělala aerobik; dále mám ráda volejbal, tenis a nyní se věnuji zumbě. Mezi mé záliby patří i výtvarnictví, především práce s hlinou.

Váš největší úspěch?

Vyhrála jsem miss aerobik a miss Třebíč.

Jaká zaměstnání jste už absolvovala?

Pracovala jsem jako vychovatelka, ekonomka, provozovala jsem poradenskou činnost v mém fitness centru v Třebíči. A nyní působím jako vychovatelka na této škole.

Co máte ráda?

Ráda cestuji, nejvíce se mi líbilo v Tunisu, ale mám ráda i Čechy. Čechy jsou Čechy.

Kam byste se chtěla ještě podívat?

Do Austrálie, na Nový Zéland, na Kubu.

ROZHOVOR

Máte nějaké děti?

Mám dvě děti, syna Mirka a dceru Elišku, oba se zaměřují na sport.

Nejoblíbenější město?

České Budějovice, Písek, a kdybych si měla vybrat mezi Prahou a Brnem, tak Brno.

Jaké máte životní cíle?

Nemám ráda lež, a když se někomu křivdí. Chci mít především spokojený život, zdravé a úspěšné děti. Mít pohodlnější a lepší život. Chci dosáhnout úspěchu v umění, co se týče sochařství a malířství. A především nemít v životě žádné dluhy.

Co říkáte na politiku ve státě?

Nemám ji moc v oblíbenosti, tak se o ni moc nezajímám.

Co posloucháte za muziku?

Ráda si poslechnu Queen, Kiss, Bon Jovi.

Jak dlouho plánujete zůstat ve stávajícím zaměstnání?

Pokud bude stát internát, tak do důchodu.

Jaké máte oblíbené jídlo?

Ryby a především maso, hlavně hovězí steaky. Nemám ráda dršťkovou polévku a plíčky.

Vaše oblíbené pití?

Po dobrém obědě pivo, ale jinak vodu, mám ráda míchané nápoje.

Děkujeme za rozhovor.

KALEIDOSKOP

Z RYBÍHO

SVĚTA

TYGŘÍ RYBA

Afrotetra tygří (tygří ryba, *Hydrocynus goliath*) je ryba žijící v řece Kongo. Má mohutné čelisti s 32 ostrými zuby, se kterými dovede vyvinout nesmírně silný stisk. Je považována za vrcholového predátora a někdy označována jako sladkovodní žralok. Dokáže plout i ve velmi silných proudech. V některých úsecích silně proudící řeky Kongo je patrně jedinou rybou schopnou migrovat proti proudu. Dosahuje hmotnosti i přes 50 kg a velikosti přes 1 m. Její sportovní rybolov je mimořádným zážitkem.

PAÚHOŘ ELEKTRICKÝ

(*Electrophorus electricus*) je sladkovodní ryba, ale nemusíte se bát, protože u nás se nevyskytuje. Žije v Jižní Americe v povodí Orinoka a Amazonky. Dorůstá délky až dva a půl metru a hmotnosti až 20 kg. K lovení kořisti nebo v sebeobraně dokáže vyrobít elektrický výboj o napětí až 650 voltů a intenzitě proudu až 0,5 ampéru. I když patří mezi dravce, není příliš útočný. V přírodě nemá přirozené nepřátele, protože elektrický výboj je pro většinu predátorů smrtelný. Zajímavostí je, že dýchá atmosférický kyslík získaný při pravidelném vynoření na vodní hladinu.

OKOUNEK PSTRUHOVÝ

(*Micropterus salmoides*) je v České republice chován pouze okrajově. Jeho chov v naší škole (na školním pokusnictví) sahá zhruba do roku 1985, kdy bylo zajištěno několik jedinců ze Státního rybářství Jindřichův Hradec. Od té doby se ho u nás podařilo mnohokrát vytříbit a odchovat do velikosti ročka. Byl též vysazen v některých sportovních revírech. U nás dosahuje hmotnosti do 0,5 kg. V teplejších klimatických oblastech Severní Ameriky dorůstá běžně kolem 4 kg hmotnosti a je nesmírně oblíbenou sportovní rybou.

KALEIDOSKOP

VÍTE, ŽE ...

Přijel k nám až z Ameriky!

Náš nový přírůstek, který nahradil původního leguána v akvaristice, k nám skutečně přijel z faremního chovu z Ameriky. Jde o leguána zeleného (*Iguana iguana*), ale jeho červenou formu. Byl odchycen v divoké přírodě deštného pralesa a přes Kutnou Horu se dostal až do našeho terária.

Jeho přírodní domovinou jsou pralesy v blízkosti řek, jezer a močálů v Mexiku, Hondurasu, Kostarice a Panamě. Žije v korunách stromů, kde mladí leguáni přijímají živočišnou i rostlinnou potravu, ve stáří je spíše býložravý. Pohlavně dospívá ve věku 2,5–3 let a do té doby se poměrně těžko rozlišuje pohlaví. V dospělosti v zajetí dosahuje délky 1,5–1,8 m, ale v přírodě až 2,2 m. Nechá se velice dobře ochočit.

Ten náš patří mezi velice klidné jedince, potřebuje teplotu 25–30 °C a v jídelníčku by měly převažovat šťavnaté rostliny, ovoce a zelenina. Přejeme si, aby s námi vydržel alespoň patnáct let, když už sem vážil tak dlouhou cestu.

MAC

RYBOVINY - čtvrtletník - školní časopis Střední rybářské školy Vodňany

Vydavatel: Střední rybářská škola Vodňany (www.srs-vodnany.cz) Redakce: Zátíší 480. 389 01 Vodňany

Odpovědní redaktoři: Alena Kotová, Oldřich Daněk.

Výroba: Tiskárna FOP Černá v Pošumaví. Redakční uzávěrka: 25. března 2011

EVROPSKÁ UNIE

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

„Tento časopis je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky.“

Označení projektu: Projekt „Zkvalitňování výuky SRŠ Vodňany“ reg. č. CZ 1. 07. /1. 7. 10/01. 0023.